

Bij ons zijn er nog velen die zich de bierpap herinneren uit de oorlog 40-45. Ge moet eens hun gezicht bekijken als ze het woord horen! Wat meel in bier gekookt!

* * *

Rond de Poldertorens 1982 p. 14.

In tekst en voetnota staat "verloten room". Slaat nergens op; moet zijn "vervloten room"; komt van vlieten. Loquela G.G.: vliet = melkzije (zeef), om melk te vlieten.

G. Vandepitte.

\$ \$ \$ \$
\$

2. E e n P a a r d e g e b e d.

Lieve baas,

Geef mij te eten en te drinken, en zorg voor mij. Is de dagtaak volbracht, geef mij dan een onderdak, schoon stro en een ruime boks. Spaar mijn gevoelige mond, en gebruik geen zweep als ik mijn best doe. Wees niet ruw, als ik je niet direkt begrijp; maar geef mij tijd om te leren.

Onderzoek mijn mond als ik niet eet: mogelijks heb ik een zieke tand. Zet mij niet te kort vast en coupeer mijn staart niet: 't is het enige wapen dat ik heb tegen vliegen. Als ik je niet meer tot nut kan zijn, laat mij dan niet verhongeren of kou lijden.

En tenslotte, wees goedhartig en geef mij geen nieuwe baas als ik te oud word. Vergeef mij mijn oneerbiedigheid als ik dit alles vraag, in de naam van Hem die zelf ook in een stal geboren werd.

André Strubbe.

* * * *

*

3. De jaarlijkse Feestvergadering

18 december 1983.

Behalve de jaarlijkse reis in de zomer, is het eindejaarsfeest in de winter, zowat een hoogtepunt in het leven van onze Heemkundige Kring: een feest dat velen niet willen missen.

In het gezellige zaaltje van het Hotel Boudewijn ter Lippenlaan Knokke, waren we dan ook zeer talrijk opgekomen om te genieten van leute, gezang, muziek en lekkere "koekestuutjes".

De droge studiestof en het geschiedkundig aspect van onze Kring werden voor een keer terzijde gelaten, om het heemkundige, laten we maar zeggen het volkse, eens op de voorgrond te plaatsen.

Zeggen dat bestuurslid Maurice Dekeyzer alles in goede banen leidde, is te zwak uitgedrukt. Want behalve de perfecte organisator en duivel-doe-'t al, ontpopte hij zich bovendien als een ware piano-virtuoos die de talrijke liederen zeer kunstig begeleidde.

Maar er was nog meer. Op het podium voerde het echtpaar Julien Vandepitte uit Lissewege, een pareltje van volkskunst op, en evokeerde het dorpsleven in het begin van deze eeuw. Dit alles in de aangepaste klederdracht.

Ook een imitatie van de betreurde Nederlandse kleinkunstenaar Dorus, en een parodie op het gekende 'Barbier van Sevilla', vielen zeer in de smaak.

Ook Roger Morre uit Eeklo (maar afkomstig van Damme) betrad het podium en haalde oude of moderne popupaire wijsjes uit zijn accordeon. Intussen ging Maurice van tafel tot tafel om amateurs uit te nodige iets op te voeren, te zingen of voor te dragen.

Vooraleer de inwendige mens te versterken, zong gans het gezelschap een serie meeslepende liederen over liefde, vrede, schoonheid van ons land, vreugde en verdriet. Ons volk kan nog zingen!! Gelukkig maar!!!

De koeke- en krentestuutjes en de heerlijk geurende koffie smaakten als nooit te voren. Een zeer vlotte bediening.

Bedankt, personeel van de Boudewijn!

En dan begon het vuurwerk van eigen kunnen pas goed. Van allerkleinsten tot de derde leeftijd. Het zoontje van Paul Braet en het kleindochtertje van Maurice en Mariette, steelden de "show" met frisse kinderstem. De heer André Maes uit Brugge met een zeer oud kerstlied in sappig brugs dialect. Er was ook iemand uit Zeeuws-Vlaanderen met een liedje uit Nieuwvliet. Volkswijsheid uit Lissewege en Brugge. Fijne vrouwenstemmen uit Zeebrugge of zware tenor uit Westkapelle. Voor elk wat wils. En eenieder had een aandachtig en sympatiek gehoor. De bedoeling van het Bestuur was juist oude en bijna verdwenen volksliederen weer op te diepen en een kans te geven. Folklore en heemkunde zijn nu eenmaal dat.

Zo verliep deze wedstrijd in de beste stemming. De jury had het niet onder de markt om de uitslag van de wedstrijd vast te leggen en de prijzen uit te delen, maar we willen de namen toch onthouden voor het nageslacht!

1. Mevr. J. Vandepitte - Lissewege; lied "Als ik groot ben Lieve Moeder. 2. Gust. Callant - Westk. lied "Aan het strand stil en verlaten. 3. Cariné Dekeyzer - Duinb. piano "Balade pour Adeline" 4. Julien Vandepitte - Lissew. gedicht "Mijn zusje". 5 Mariette Despiegelaere - Duinb. Kerstliedje uit de Provence.

6. René Vlietinck - Heist, "Het hutje bij de zee". Mevr. Roosebeke Brugge, lied "De oude diligence". 8. R. Morre - Eeklo, potpourri op accordeon. 9. ex. Mevr. Maes - Brugge, gedicht "'t Is goed in 't eigen hart te kijken!". Emm. Braet - Oostk. "Van 't Hondje". Maria Galle - Zeebr. "De mooie Molen". A. Maes - Brugge, kerstliedje in 't Brugs. Louis Claeys-Galle - Zeeb. "De Sneeuwvals" in duo. Paul Braet - Oostk., komosch proza "In den beginne was 't er nog niets". Bram Deceuninck - Nieuwvlet, lied over "Sinte Pieter".

In de beste stemming ging iedereen naar huis. Proficiat aan initiatiefnemer Maurits Dekeyzer en bedankt aan alle medewerkers.

A.K.

\$ \$ \$ \$ \$
\$ \$

3. De Kerk van Lissewege. *****

Dat Johan Ballegeer een heem- en letterkundige is, weet stilaan iedereen in de St.-Guthagokring. Dat hij bovendien zou ontpoppen tot een echte "Sherlok-Holmes" van de geheime symbolen verscholen in de Lisseweegse polderkathedraal, dat was een revelatie! In het "Gasthof Oud Westkapelle" werd op zondag 12 februari laatstleden zijn uiteenzetting met veel belangstelling gevolgd door een aandachtig gehoor.

a/ De Tempeliers en hun esoterische wetenschappen.

De Spreker leidde zijn voordracht in, door een stuk van de sluier te lichten over het geheim van de Tempeliers.

Deze laatsten werden gesticht rond 1118, ten tijde van de Kruistochten. Hun naam was voluit "Orde van de arme ridders van Christus en de Tempel van Salomon". Ze kregen immers binnen Jeruzalem de vroegere "stallen van Salomon" ter beschikking als verblijf.

Van meetafaan hadden ze nauwe banden met de Cisterciënsers. Het was Bernard van Clervaux, één der hervormers van de Cisterciënsers, die hun regel schreef. Deze ridder-monniken beloofden, naast de drie geloften van armoede, kuishuis en gehoorzaamheid, ook de wegen naar het Heilig Land en andere bedevaartsoorden te zullen bewaken.

Als symbool voor hun armoede en broederlijkheid, stond in hun zegel: Twee ridders op één paard. Zij droegen, zoals de Cisterciënsers ook een witte mantel, maar met daarop een rood kruis.

De groei van de orde der Cisterciënsers liep parallel met deze van de Tempeliers. Honderden abdijen werden gebouwd; ook Ter Doest in 1174. Daarnaast, of in de buurt, talrijke commanderieën van de Tempeliers.